

شعلیّه (اوچ دیلده)

بازار: حکیم مختار باقر خلخالی
چوپر و خلاصہ لشیدین:
یوسف حسنی اعظمی

انتشارات حکیم نظامی گنجای

تعلییه (اوج دیلده)

حکیم محمد باقر خلخالی

ترجمه و تلخیصی: یوسف حسنی اعظمی

ویراستار: ندارد

صفحه آرایی: کارگاه نشر نظامی / طرح جلد: مجید راستی /
مشخصات ظاهری: ۱۱۵ ص، رقی / شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۸۹-۷۵-۳ /
ناشر: انتشارات حکیم نظامی گنجه‌ای / چاپ، صحافی و لیتوگرافی:
تهران، مشکین / نوبت چاپ: اول ۱۳۹۸ / تیرماه: ۱۰۰۰

نقل و چاپ نوشته‌ها یا هرگونه برداشت به‌هر شکل،
منوط به اجازه رسمی از ناشر است.

سرمه نامه خلخالی - مدباق، ۱۳۱۶ - ق.

عنوان: سرمدید، (ور: تعلییه (اوج دیلده) / یازار محمد باقر خلخالی؛
چنواریز و . صهل دیبر و سرف حسنی اعظمی.
مشخصات نشر: تیرماه ۱۳۹۸ - اراحت حکیم نظامی گنجه‌ای،
مشخصات ظاهری: ۱۱۵ ص، ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۸۹-۷۵-۳ / شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۸۹-۷۵-۳
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
پادا داشت: فارسی - ترکی.

موضوع: شعر ترکی آذربایجانی -- ایران -- قرن ۱۴ - تاریخ و نقد

موضوع: Azerbaijanipersian -- 14th century -- Historyandcriticism

موضوع: شعر ترکی آذربایجانی -- ایران -- قرن ۱۴ - ترجمه شده به فارسی

Azerbaijanipersian -- 14th century -- Translationsinto Persian

موضوع: شعر فارسی -- قرن ۱۴ -- ترجمه شده از ترکی آذربایجانی

Azerbaijanipersian -- 14th century -- Translationsfrom Azerbaijani

موضوع: شعر فارسی -- قرن ۲۰ -- ترجمه شده از ترکی آذربایجانی

Farsiapersian -- 20th century -- Translations from Azerbaijani

شناسه افزوده: حسنی اعظمی، یوسف، ۱۳۴۷ -، مترجم

PL۳۱۴

رده بندی دیوبی: ۸۹۴/۳۶۱۱

شماره کتابشناسی ملی: ۵۸۳۳۳۸۲

نشانی: تبریز، اول خیابان طالقانی، ساختمان نورافزا، طبقه ۳

تلفن: ۰۴۱۳۵۵۴۰۰۵۲ - ۰۹۱۴۸۶۶۹۶۶

آدرس سایت: Nezamibook.ir

آدرس الکترونیکی: Nezami.Pub@gmail.com

فهرست

۷	پیش گفتار
۱۹	گیریش
۲۹	حکیم میرزه محمد باقر صالحی، نیمه سنویم؟
۴۹	تعليق (تولکو ناغیلی)
۶۷	تعليق تولکی نغیلی (تبریز لهجه‌سینده)
۸۷	روایانه ترجمه و تلخیص (تعليق به فارسی)

پیش‌گفتار

فابل یا حکایات منقول از بان حیوانات شاید سابقه‌ای به درازای تاریخ ادبیات دارد. این داستان‌ها که از زمان‌های بسیار دور به دست مارسیده هنوز هم باقیان، عمومی مواجه است. به طوری که در حال حاضر نیز بخشنده‌می‌سوی از کارتون‌ها و برنامه‌های تولیدی برای کودکان با شکل حیوانات، و بازیان آن‌ها به مخاطبان ارانه می‌شود.

از فابل‌های شناخته شده در دنیای ادبیات، داستان «ان دلیله و دمنه» (۵۰۰ تا ۱۰۰۰ پیش از میلاد) و مرزبان‌نامه (قرن هفتم) است. تاثیر این کتابها که داستان‌های قدیمی را در خود جای داده، در آثار شاعران و نویسنندگان مختلفی دیده می‌شود. این داستان‌ها که همیشه جذاب و مورد پسند عامه بوده‌اند، از مرزهای زمان و مکان

گذشته و در زمان حاضر نیز توجه عمومی را به خود جلب کرده‌اند. در کتاب منشوی معنوی چنین حکایاتی را می‌توان دید که حکایت بازارگان و طوطی از قصه‌های شیرین و مورد پسند در این کتاب به حساب می‌آید.

افزون بر این، منطق‌الطیر عطار نیشابوری (ق ۶ و ۷) کتابی است، که تماماً از زبان پرندگان نقل شده است. بر اساس این استان هدهد نام پرنده‌ای است که رهبری پرندگان را بر عهده می‌گیرد و آن را برای دیدن سیمرغ رهنمون می‌شود و در این راه داستان‌های بیانی خلق شده و اصول اخلاقی زیبایی بیان می‌گردد.

گربه و موش عیید ناک ای شاعر قرن هشتم هجری نیز از جمله فابل‌های است. به این‌ها، به شاعران قرن گذشته نیز شاهد چنین نمونه‌هایی هستیم. از آن جمله در اشعار پروین اعتصامی (۱۳۲۰ - ۱۲۸۵ ش) مناظر - سوال - جواب‌هایی در قالب قصیده یا منشوی می‌خوانیم که تنها از زبان حیوانات بلکه از زبان اشیاء بی‌جان نیز حکایت می‌نماید.

فابل‌ها محدود به ایران و آذربایجان نیستند. از ایلات هندو چین گرفته تا اروپا می‌توان چنین فابل‌هایی دید. شهروبا و کلاغ لافوتن شاعر معروف فرانسوی (۱۶۹۵ - ۱۶۲۱) الهام بخش حبیب یغمایی (۱۳۶۳ - ۱۲۸۰) و میرزا علی اکبر صابر (۱۹۱۱ - ۱۸۶۲) شاعران ایران و آذربایجان بوده است. این دو شاعر پرآوازه شعر مذکور را گرفته و ترجمه کرده‌اند که هر دو نیز با اقبال عمومی همراه بوده است.

پیش‌گفتار

مزرعه حیوانات اثر جورج اورول (۱۹۰۳-۱۹۵۰) نمونه دیگری از فابل‌هاست که مورد پسند عاقمه بوده است.

سعدی شیرازی (۶۹۰-۷۰۶ هـ) در غزل معروف خود نامی از مرغ آورده و ضمن جلب توجه مخاطب به پرواز پرنده یادآور این حقیقت است که انسان نیز به شرط دوری از نفسانیات و شهوتی تواند چون پرنده سبکبال به پرواز درآید.

طیران مرغ دیدی تو ز پایند شهوت
بدر آو، تا بینی طیران آدمیت

از جمله آثار، که به زبان حیوانات نوشته شده، ثعلبیه یا روباه‌نامه نوشته می‌باشد. محمدباقر خلخالی است. وی از شاعران دوران قاجار است. میرزا مدلعلی تربیت در کتاب ارزشمند خود یعنی دانشمندان اذیان، آن عنوان آوردن نام این شاعر می‌نویسد: میرزا محمدباقر خلخالی در روستای قرابولاق زندگی کرده و در سال ۱۳۱۰ هـ نیز در قیام یزد بوده است.^۱

دکتر جواد هینت نیز در جلد دوم شاهمه به تاریخ ادبیات آذربایجان می‌نویسد: «میرزا محمدباقر خلخالی...» از پایان تحصیلات دینی به درجه اجتهاد رسیده و سپس رئیس رئیسخال و زنجان به تدریس و قضاویت پرداخته است. این شاعر هم در زمان ناصرالدین شاه قاجار می‌زیسته و در دوره مظفرالدین شاه در سن ۷۰ سالگی به درود حیات گفته است.^۲

شاعر کار سرودن ثعلبیه را که مشتمل بر ۱۶۰۰ بیت

۱ - ص ۶۲
۲ - ص ۱۳۳

می باشد، در سال ۱۳۱۱ قمری به پایان برده است. این کتاب که با وزن عروضی مفاعیل مفاعیل فولن (بحر هزج مسدس محذوف) سروده شده به زبان و لهجه شاعر و مردمی است که با آنها می زیسته است.

می دانیم که در میان آذربایجانی های ایران قانون آهنگ و والی همیشه و همه جا رعایت نمی شود. حروف نازک و ضخیم با گرد و راست نیز در بعضی مواقع مراجعات می گردد. به عنوان مثال لمامار اولدو، گوزوندو، ستویندی، گوتوردو و دویوندو در میان آذربایجانی های ایران (از جمله تبریز) به صورت: اولدی، گوزوندی، ستویندی، گوتوردی و دویوندی تلفظ می شود. میرزا محمد باقر خلخالی نیز این تلفظ و لهجه استفاده کرده حتی این کلمات را به عنوان فاف بـ ر برده است. به عنوان نمونه به این ایيات توجه فرمائید:

بو احوالاتی تولکی چونکی گوزوندی
او زون ینردن - یتره چالدی چیغیردی

یا:

ایشیقلاندی گوزوم جانیم سویوندی
تنز اول دور ما گندک قلبیم دویوندی

مثالی دیگر:
دندی گوزندی آی؟ بایرام هاچاندیر?
کی بایرام عقدة قلبی آچاندیر

یا:

او دمده قویروغى تولكى گۇتوردى
دایانمېب اهل عيالىنە يېتىردى

داستان ثعلبىه در اصفهان بە وقوع مى پىوندىد. اين داستان
حکایت روباھى است كە در گرسنگى و فقر بىردى. روباھ
ك طاقت تحمل گرسنگى خود و خانواده اش را ندارد، بدنبال
رۇزى سى رود وبە همین دليل تلاش و كوشش را ضرورى مى داند.

اگرچى خالقىن روزى رسان دىر

تلاش نتم - طريق عارفان دىر

او كىسلرىنىڭ م حاه اندا يىشلەمزلر

چۈرك ھەرگىر سوباجا دېشلەمزلر

عىزىزىم اولماس ساسىعى و نلاشىن

دوزلمز ايستى آشىن نالام ئىين

او تورما منزلينىدە اي ھونام

دەنیب: رازقىدى اللە، تو تما آداء

ترجمە:

اگرچە خالقت روزى رسان است
تلاش اما طريق عارفان است
كىسى كودر جەھان نابىردى او رنج
مېستىرىكى شود از بھر او گنج
عىزىزم تا نكىرىدى تو تلاشى
نيابى گرم آشى يا لواشى